

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročino pa na upravnštvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

In zopet o podaljšanju vipavske železnice.

V 35. številu »Soče« z dne 2. maja t. l. je objavil nekdo z Vipavskega članka, iz katerega je razvidno, da mu leži sedanji upravni svet vipavske železnice zelo na želodcu. Revez se nam smili, ker so želodčne bolezni nevarne; a za sedaj mu ne moremo pomagati. Še tri dolga leta bo moral najmanj čakati, da mu odleže, kajti dotlej ostane sedanji upravni svet na svojem mestu, ako se med tem železnica ne podrži.

Mogoče pa, da mu olajšamo nekoliko bolečine, ako pojasnimo, da to, kar on piše v »Soči«, ne odgovarja resnici, marveč da je le proizvod njegove fantazije, ki trpi — kakor umljivo — vsled tiščanja v želodcu.

Mož piše, da je deželni zbor leta 1902 (menda pomota — mesto 1892) dovolil 200.000 K v nakup osnovnih delnic s pogojem, da se zgradi železnica po vipavski dolini, ki bo vezala Gorico s Postojno ali Logatcem. Pod enakimi pogoji nadaljuje člankar, so prispevale tudi vipavske občine in drugi interesi s svoto 100.000 K. Torej te svote bi v smislu tedanjih pogojev morale zadostovati za celo zvezo.

V odgovor na ta proizvod njegove fantazije mu navajamo tu doslovno in v originalu zadevni sklep deželnega zbora, ki je bil dne 12. aprila 1892 sprejet in pravi, da se dovoljuje iz deželnega zaloge odboru, ki se ima sestaviti v svrhu zgradbe lokalne železnice od goriške postaje skozi vipavsko dolino do ajdovskega trga za nakup osnovnih delnic znesek gl. 100.000.

V italijanskem izvorniku se glasi ta sklep:

«è concessa pure la concorrenza con mezzi del fondo provinciale a favore del consorzio, che si costituirà per la costruzione della ferrovia locale a scartamento normale dalla stazione della ferrovia meridionale in Gorizia per la valle del Vipacco fino alla borgata di Aidussina mediante acquisto di azioni comuni dell'impresa nell'ammontare di f. 100.000 valore nominale».

Ta predlog, ki je bil sprejet skupno z onima za furlansko železnico Tržič-Červinjan in Gorica-Oglej, nima niti sence kakega pogoja, da se mora vipav-

ska železnica podaljšati do Postojne ali Logatca, ni niti najmanjše opombe, da velja ta deželni prispevek tudi za morebitno podaljšanje sedaj vže obstoječe proge.

Tudi ni res, da so občine in drugi interesi zložili 100.000 K s pogojem, da se železnica podaljša. — Pozivljamo člankarja, naj nam navede le jedno veljavno pričo za to svojo trditve!

Vse te trditve so — kakor rečeno, le proizvodi piščeve fantazije, ki trpi vsled želodčne bolezni.

Znano je pa tudi, da prouzroči preobložen želodec rad halucinacije, to so bolešne prevare čutil. Očitno trpi člankar tudi na tej bolezni, drugače ni mogoče razumeti, kako je mogel napisati sledečo gorostastost:

»Upravnim svetnikom, ki o upravi vipavske železnice le toliko razumejo, da se smejo brezplačno po njej voziti, ni bilo nikako prav, da bi se morda še kdo drugi prilaščal zasluge morebitnega podaljšanja iste, ampak so hoteli s tem osvetliti lice sami. — Presenetiti so hoteli Kranjce, ter pričeli s prvotnimi deli kar na sojo roko«.

Kdor se količkaj zanima za to zadevo, vé, da sta se za to vprašanje brigala v prvi vrsti državna poslanca dr. Gregorčič in dr. Žitnik, potem ko se je deželni zbor goriški izrekel za to podaljšanje. K temu so pripomogli in to idejo podpirali tudi župan ljubljanski Ivan Hribar in deželni poslanec Božič, kakor tudi goriški deželni poslanec Berbuč. Posebno državni poslanec dr. Žitnik »Kranjce« se je mnogo trudil za to. Tudi drugi gospodje onkraj Hubla in mnogi rodojubi na Goriškem so si prizadevali, vsak po svoji moči in v svojem delokrogu, da bi se ideja podaljšanja imenovane železnice uresničila. Imenovani gospodje so izposlovali predkoncesijo za merjenje nove proge ter pripravili vlado do tega, da je tudi dovolila dotični znesek v pokritje tozadevnih stroškov. V soglasju s temi gospodi in z vlado je sprejel potem upravni svet vipavske železnice predlog, naj se tu načrtano delo izvrši.

Tako je in nič drugače. In sedaj povejte mi, niso li to halucinacije, ako trdi »Sočin« člankar, da so hoteli upravni svetniki vipavske železnice »Kranjce«

niti se mu je izpolnila tudi ta želja. »Da bi se mi ne bila nikoli«, pravi reva še danes.

IV.

Konfuzelj potuje v Benetke. »Kadar je sila največja, je božja pomoč najbližja,« pravijo ljudje po svetu. O Konfuzlju se sicer ne more trditi, da je imel kako posebno silo. Apropoz! tukaj se namreč gre samo za Benetke, o drugih njegovih silah ne govorimo.

In vendar njegove misli in želje so najbolj silile tjakaj, kamor ravno ni bilo sile, v Benetke.

V kraju, kjer se je porodil naš Konfuzelj, pravijo pa tudi, da prepevajo v nebesih angeljci in svetniki Bogu slavo v daljših in krajših spevih. Te pesmi, ki so gotovo silno lepe, se končajo navadno z besedico amen; in kadarkoli se katera izpoje, sprejme ljubi Bog in usliši vse prošnje in želje ljudi na svetu, ako so se slučajno dvignile proti njemu ravno takrat. Bog usliši v tistem hipu tudi slabe in neumestne človeške nakane, a

presenetiti ter, da so pričeli s prvotnimi deli kar na svojo roko.

Da se je vse to godilo dogovorno z deželnim odborom kranjskim in s kranjsko deželno vlado, je samo ob sebi razumljivo, kajti brez soglasja teh interesentov bi bilo podaljšanje nemogoče ali vsaj jako težavno.

Člankar piše tudi, da upravnim svetnikom vipavske železnice je bilo le mari podaljšanje do Št. Vida. Res je pa, da se ni posrečilo vsem prej navedenim činiteljem, katerim so na čelu »Kranjci«, pridobiti začasnó večjih koncesij v tej zadevi ter so se morali zadovoljiti za zdaj samo s podaljšanjem do Št. Vida. Piščeva tozadevna trditve je hudobno natolcevanje, ki ima svoj vir v dejstvu, da bi hoteli zaprečiti izvestni krogi podaljšanje vipavske železnice čez goriško mejo. In ker nimajo stvarnih razlogov za to sebično stremenje, hočejo si pomagati z lažmi in svetu natvezti budalost, da je upravni svet proti podaljšanju čez Št. Vid. Ni Slovenca, ni Vipavca, ni Kranjca, ki ne bi stremil za tem, da bi se podaljšala železnica do kake druge. Neovrgljiva resnica pa je, da so oni italijanski krogi, pri katerih so iskali člankarjevi somišljeniki pomoči proti podaljšanju sedanje železniške proge, le za nadaljevanje vipavske železnice do Št. Vida. Isti krogi perhoreščirajo vsako nadaljno zvezo s kako drugo železnico; a pametnega Slovenca ni dal Bog ne na Goriškem ne na Kranjskem, ki ne bi želel take zveze. Grdo, resnega moža nevredno obrekovanje je torej, ako podtika člankar kaj takega vpravnim svetnikom vipavske železnice. Neresnično je tudi, da je nadaljna zveza po sedanjem projektu med Vipavo in Št. Vidom nemogoča ter da bi bila prvotna misel in želja za tako zvezo vsled nepremagljivih ovir vedno pokopana. Res je pa, da se je pet tehničnih izvedencev na licu mesta v Št. Vidu izrekel, da je po sedanjem načrtu nadaljna zveza mogoča. Če se je revizijska komisija izrekla za drugo varijanto med Vipavo in Št. Vidom, storila je to na željo najmerodajnejšega udeleženca pri komisiji, namreč zastopnika vojnega ministerstva, ki želi, da nadaljna progá med Št. Vidom in Razdrtim naj bi ne imela nikjer vspona nad 25⁰/₁₀₀.

take ljudi, ki so želeli kaj nerodnega, ob enem primerno kaznuje. Ako je to res, tedaj je Konfuzelj takrat gotovo zopet mislil na Benetke in ta misel je bila brez dvoma nerodna, zakaj Bog ga je sicer uslišal, pa tudi kaznoval. Zgodilo se je tako-le:

Konfuzelj je nekega dne ravno snažil bicikelj, ko mu prinese pismonoša brzojavko, s katero ga je opominjal stric iz mesta, naj ga takoj obišče, ker je bolan na smrt. Konfuzelj se brž umije in preobleče, zajaše kolo in hajdi v mesto.

Dospelši k stricu izprevidi, da so mu dnevi res že šteti, pa kaj ne, saj je imel že osemdeset let.

»Veš kaj, ljubi moj«, je dejal stric, »sam sem in nikoga nimam, da bi se za-me kaj pobrinil; žena mi je umrla, kakor ti je znano, že davno, otrok nisem imel nikoli; razven tebe nimam nobenega sorodnika več.«

Upam, da me ne zapustiš v smrtnih urah. Lepo te prosim, skrbi za moj

Iz teh neovrgljivih podatkov in pojasnil naj sodijo čitatelji, kdo je za jedno blamažo bogatejši, ali upravni svet vipavske železnice ali »Sočin« člankar. — Za polivko na njegovo blamažo mu ni treba skrbeti, za to skrbijo vže njegovi sosede.

Politični pregled.

Avstrija.

Novi ministerski predsednik princ Hohenlohe je 4. maja prevzel svoje posle. S tem dnevom začinja tudi novo politično delovanje. Princ Hohenlohe je povabil k sebi mnoge poslance, da se bo z njimi pogovarjal glede volilne reforme. Tu namreč ne gre za kak novi načrt, ampak hoče le Gautschevo osnovo si zagotoviti. Pripustil bo nekatere neznatne premembe, sestava načrta pa ostane stvarno nepremenjena. Stranke bodo prisiljene Gautschevo osnovo sprejeti ali na se vzeti odgovornost za vse nasledke nevspeha. O tem je gotovo tudi poljski klub na jasnem, kar se moremo prepričati že iz dejstva, da so bili poljski poslanci poparjeni vsled te premembe v ministerstvu. Vsled tega se je tudi nadejati, da utegnejo postati mehkeji. Češki minister dr. Randa, kakor tudi poljski minister dr. Pientak sta nameravala dati svojo demisijo. Novi ministerski predsednik je v jako laskavih besedah prosil oba, naj ostaneta v kabinetu in naj mu ne odtegneta svoje podpore. Na prvega je uplival tudi načelnik češkega kluba dr. Pacák.

Posvetovanja vlade s strankami so se pričela 5. t. m. in bodo trajala več dni. Na poziv princa Hohenlohe je prišel na Dunaj gališki namestnik grof Potocki, da posreduje med vlado in med Poljaki. Prihodnja stja poslanske zbornice bode baje 15. t. m.

Eksekutivni odsek češkega kluba pod predsedništvom državnega poslanca Herolda je izjavil, da klub ne more imeti nobenega zaupanja v sedanjo vlado, dokler se ta dejanska ne izkaže pravična češkemu narodu.

Ogrsko.

Seje ogrskega državnega zbora se bodo začele 21. t. m. Predsedoval bo kot najstarejši poslanec košutovec Madarasz, ki je jedini še živi člen državnega zbora l. 1848.

pogreb in pošlji ženo k meni, da mi bo stregla, dokler ne umrjem; ne bo zastoj, zapustim ti vse, kar imam. Da te pa ne bodo hudobni ljudje sleparili po moji smrti glede zapuščine, pomni, kar ti povem, oziroma najbolje bo, ako si vse natanko zapišeš in popišeš.

Najprvo preglej in preštej vso opravo z obleko in perilom vred. Denara imam 1600 K v hranilnici, po moji smrti vzemi si hranilne bukvice, dobš jih na dnu onele omare v kotu. Toda pogreb in 9 sv. maš moraš plačati; si razumel? Nagrobni kamen mi tudi kupi in daj napisati: Tukaj so se vlegle k mirnemu počitku kosti rankega Marka Konfuzlja, udovca brez otrok. Od tod pa pojdejo enkrat k ostri sodbi v dolino Jozafat.«

Tako je govoril stric in Konfuzelj mu je moral priseči, da bo res vse izvršil.

»Stric! ali bi ne hoteli tega, kar ste ravnokar izrekli, dati napisati po notarju?«

LISTEK.

Konfuzelj v Benetkah.

(Dolge.)

»Glej me, Lojzka, ali me vidiš?

Glej, tako se mora človek vvesti na kolo, tako krmiti, da ne pade. Pa zvonec, oh, glej ga, glej, Lojzka, kako on lepo zvončka; trin, trin, trin dela, kakor bi bil električen. Lesena klada se mora umakniti, kadar pozvonim.

Pa luč, ali si jo videla? Čakaj, da ti jo pokažem in prižgem. Kadar pojdeš v klet po vino, v tisto globoko in temno, ti jo posodim več, Lojzka! Tako je govoril Konfuzelj ženi poln veselja in zadovoljnosti in ji razlagal kolesarske skrivnosti, a žena ga ni marala veliko poslušati, ker ji je bilo težko po kronah.

Konfuzelj pa je kolesaril in kolesaril, celo v klub se je bil vpisal, seveda na skrivnem. In misli in želje so mu vhajale na kako daljno potovanje. Najraje bi se bil peljal naravnost v Benetke, kamor je že tolikokrat nameraval. Sled-

„NARODNA TISKARNA“
 ::: v Gorici, ulica Vetturini št. 9 :::

je preskrbljena z povsem novimi
 črkami, okraski in finim papirjem,
 ter more prevzeti vsa v ti-
 skarsko stroko spa-
 dajoča dela

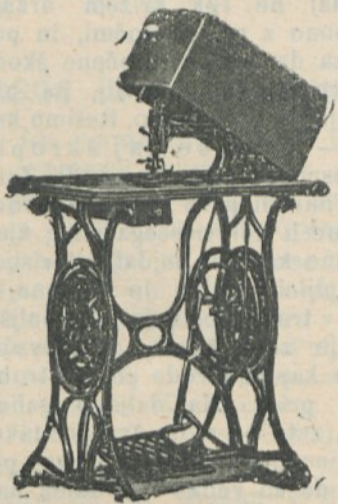
TISKA:

„Gorico“ oo * Vabila oooo * Brošure ooo * Diplome oo * Pobotnice o * Sprejemnice * Plakate ooo * itd. itd.	oo „Pr. list“ oooo Cenike ooo Račune oo Vizitnice o Rač. sklepe Jedilne liste ooo Etikete itd. itd.
---	--

Zagotavlja točne in strokovno pravilne izvršitve v moderni in okusni obliki od navadnega enobarvnega do finega večbarvnega tiska po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence

Ivan Kravos
 priporoča svojo
sedlarsko delavnico
 v Gorci
 na Kornju št. 11.

Fani Drašček,
 zaloga šivalnih strojev
 Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Pozor! Eno krono nagrade!

Rojaki! spominjajte se „Šolskega doma“.

Apno

iz odlikovane apnenice s trajajočim ognjem.

Podpisani se priporoča slav občinstvu in stavbnim mojstrom v mestu in na deželi za obilna naročila dobrega apna, katero je na glasu kot najboljšo, naj si bodi za zidanje ali pa za belenje. Apno je pristno, in zagotavljam cenj. naročnike, da tako bom i nadalje izdeloval. Cena zmerna Postrežba točna.

Ivan Faganelli i. dr.
 v Mirnu pri „Šelu“.
 Zastopnik And. Frančeškin.

VIKT. TOFFOLI

velika zaloga oljke-
 nega olja iz naju-
 godnejih krajev

Gorica, via Teatro
 šte. 20

Gorica, v. Seminario
 šte. 10

Olje jedilno	36 kr. lit.
„ fineje	40 „ „
„ bolje	44 „ „
„ dalmat.	48 „ „
„ istrsko	56 „ „
„ corfu	56 „ „
„ bari	60 „ „
„ lucca	70 „ „
„ nizza	80 „ „
„ najfineje	1 sl. „

Priporoča dalje pristno in zajamčeno olje v vrčih.

Postrežba najpošteneja.

OBJAVA.

Naznanja se, da je sklenilo varuštvo deželnega hipoteknega zavoda v seji 20. aprila t. l. da se eskomptujejo zastavna pisma ob ugotovitvi posojil od 1. maja t. l. naprej namesto po 97¹/₂ po 98⁰/₁₀.

V Gorici, dné 27. aprila 1906.

Ravnateljstvo deželnega hipoteknega zavoda.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta 19 — v Medjatov hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

Vsprejema:

1. Zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. Zavarovanja zvonov proti vsakoršni poškodbi in
3. Zavarovanja za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaju za življenje in za nezgode.

Glavno zastopstvo za Trst, Goriško in Istro pri g. Dragotinu STAREC, Trst, Via Valdirivo 16.

Rojaki Slovenci! Pristopajte k domači zavarovalnici!

Pojasnila daje in vsprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri s vsako drugo zavarovalnico.

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov se proti provziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovalcem popolno varnost.

Svoji k svojim!

Jako izdatno sredstvo proti

revmatizmu in trganju po udih (putiki)

je liker **GODINA**, katerega pripravljata v Trstu lekarnarja Rafael Godina, lekarna „Alla Madona della Salute“ pri Sv. Jakopu, in Josip Godina, lekarna „All' Igea“ v ulici Fernelo št. 4. — Stekleničica stane 1 K 40 vin. — Potom pošte se ne pošilja manj kakor 4 stekleničice, in sicer proti poštnemu povzetju, ali pa, ako se dopošlje naprej 7 K, nakar se stekleničice dopošljejo franco in so v tem znesku zapopadeni vsi pošiljatveni stroški. Dobiva se v vseh lekarnah.